

PRAZNOVANJE VELIKE NOČI

Velika noč je največji krščanski praznik. Verniki se spomnijo Jezusovega trpljenja, križanja in vstajenja. Teden pred veliko nočjo se imenuje sveti teden, prične se s cvetno nedeljo. Prinašanje butare domov iz cerkve na cvetno nedeljo je šega, ki je nekoč in morda še danes izhaja iz slavljenja boga pomladi in plodnosti.

Na veliki četrtek za tri dni utihnejo zvonovi v cerkvah. Molk zvonov je za naše prednike pomenil pretresljiv dogodek, na katerega so navezali vrsto šeg in verovanj. Po ljudski šegi ima voda v tistem času, ko zvonovi utihnejo in na veliko soboto spet zazvonijo, posebno moč, veliko žensk se je takrat zbiralo pri vodnjakih, kajti če si si takrat umil obraz, si bil lep celo življenje.

Veliki petek je edini dan v letu, ko ni svetih maš, saj naj bi na ta dan bog spal. Z velikim petkom so nekoč na kmetijah prenehali z delom na polju. Izročilo za ta dan pravi, da če na ta dan dežuje, pomeni sušno ali nerodovitno leto.

Na velikonočno soboto zjutraj poteka blagoslov ognja in vode. Blagoslovljen ogenj naj bi mladi fantje nesli domov in z njim zakurili ogenj v peči. Z dimom so pokadili hišo in z tem odgnali zle duhove. Popoldan so mlada dekleta nesla jedi k blagoslovu, zvečer so pa fantje streljali z možnarji.

V nedeljo na veliko noč se zbere družina in skupaj pozajtrkujejo velikonočne jedi. To je družinski praznik. Šega pa pravi, naj ne bi hodili na obiske.

Dan po veliki noči, na velikonočni ponedeljek, se kristjani spominjajo kot prikazovanje vstalega Jezusa. Po običaju takrat verniki obiščejo svoje sorodnike in prijatelje ter delijo veselje ob prazniku Jezusovega vstajenja.

Lara Ožvald